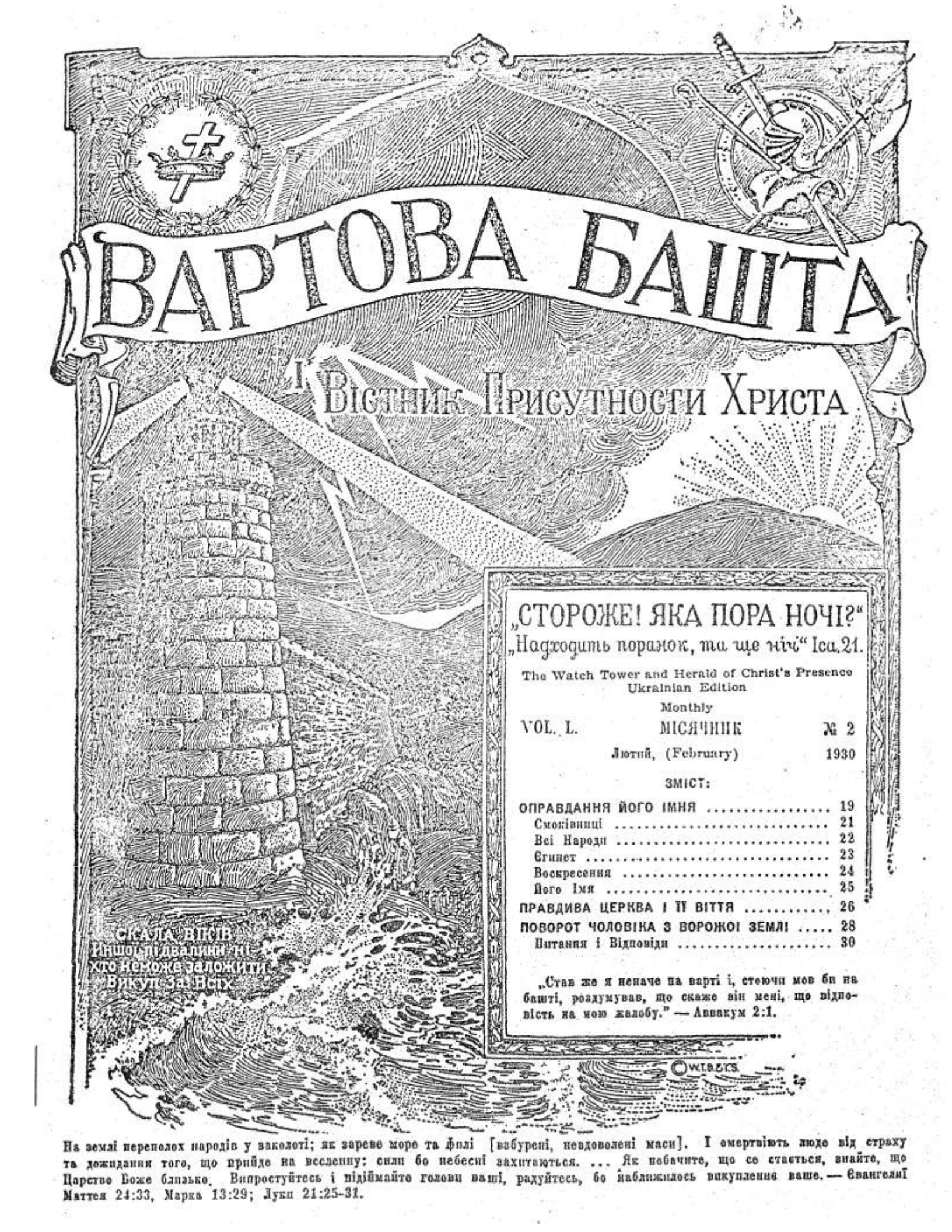

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагрядить порамок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition

Monthly

VOL. I.

МІСЯЧНИК

№ 2

Лютий, (February)

1930

ЗМІСТ:

ОПРАВДАННЯ ЙОГО ІМНЯ	19
Смоєвниці	21
Всі Народи	22
Єгипет	23
Воскресення	24
Його Імя	25
ПРАВДИВА ЦЕРКВА І ЇЇ ВІТТЯ	26
ПОВОРОТ ЧОЛОВІКА З ВОРОЖОЇ ЗЕМЛІ	28
Питання і Відповіді	30

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

СКАЖІ ВІСНІВ
ІНШОМ ДВАЛНИНІ НІ
ХТО НЕМОЖЕ ЗАЛОЖИТИ
ВИКУП ЗА ВСІХ

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди під страху та дождання того, що прийде на вселенну; сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання в них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і навчаючий матеріял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиниць, справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Логос був початком Його творіння, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг стати Вікупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловіцтва, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобі Його, давати свідectво о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїй престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїй царстві приведе людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

П. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

П. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург, Я. Темпі, Р. Г. Барбер, Е. Я. Коварт.

Бюра в інших краях:

FOREIGN OFFICES: *British*: 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; *Canadian*: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australasian*: 405 Collins St., Melbourne, Australia; *South African*: 6 Lelie St., Cape Town, South Africa. Please address the SOCIETY in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3, 1879.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Отсим повідомляємо Українців в місті Нью Йорку і околиці, що буде наданий відчит через РАДІО на 5-го марця, від години 9-тої до 10-тої вечером. Всі, котрі бажають почути дуже інтересуючий відчит, прошені наставити своє радіо на повисше означений час. Зі станції як слідує:

W. B. B. R., meters 230.6, Brooklyn, N. Y.

Перед розпочатком і на закінчення відіграє музика. Всі котрі інтересуються і бажають щоб ваші знайомі і сусіди мог-

ли почути постарайтеся о місце де могли би почути, по всякій інформації прошені писати на адресу:

Watch Tower, Ukr. Dept., 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО В РОСИЙСЬКІЙ МОВІ

Отсим повідомляємо Українців, щоб звернули пильну увагу на повисше поданий час. Відчити будуть надавані що друга і що четверта неділя в місяці, від години 2-гої до 3-тої по полудни. Зі станції як слідує:

WVVA WHEELING, W. Va., Meters 258.5, Watts 5000, 1160 K/C,

Друга Станція в Російській Мові

Що перша і що третя неділя в місяці від години 3-тої до 4-тої по полудни. Зі станції як слідує:

WMMN Fairmond, W. Va., Watts 500, 890 K/C, Meters 336.9.

Третя Станція в Російській Мові

Відчити будуть надавані із сеї станції, що третя п'ятниця в місяці, в Російській мові, від години 7:15 до 8-мої вечером. Перед розпочатком відчиту відіграє музика. Зі станції як слідує:

WBBR, 1300 kilocycles, 230.6 meters, New York City.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Отсим повідомляємо Українців, замешканих в Ірі, і околиці, що буде даний відчит „Тайна Царства Божого“, через Радіо на 30-го марця, від години 12:30 рано: Зі станції як слідує: W. E. D. H., Erie, Pa.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. I

Лютий 1, 1930

№ 2

Оправдання Його Ім'я

«Піднесись, Господи, силою Твою! Будем співати і прославляти потугу твою.» — Псалма 21:13.

ЄГОВА постарався о провізію в своїм пляні для Християнина. Він зазначив, що Християнин не має жити яко чоловік на землі, але що вірний послідователь отримає корону життя, що буде безсмертність в духовім стані. (Одкриття 2:10) Возлюблений Син Божий, Ісус Христос, є Головою Християнів. (Колосян 1:18) Христос значить помазанник Божий. Отже Християнин є той, котрого Бог прийняв в тіло Христове і помазав його своїм духом, ставляючи перед ним неоцінену нагороду, божественну природу. Чому ж тоді Християнин повинен займатися приверненням Жидів і приверненням цілого людства?

Християни лише з імени не інтересуються реституцією. Вони не вірують в науку реституції і тому не учать її. Привернення життя на землі цілковито забиває науку о безсмертній душі і о вічних муках. Жадний чоловік, що знаходиться під затемнюючим впливом сатани не буде вчити про реституцію життя. Для тої причини великі релігійні системи, як Католицькі так і Протестанські, не лише відмовляються учити про реституцію, але цілковито відкидають її і противляться її.

Правдивий послідователь Ісуса Христа не лише вірить в науку реституції, про що Біблія ясно говорить, але радується розказувати про ню другим. Є много причин чому правдивий Християнин інтересується приверненням Жидів до їх рідного краю і благословеньств життя. Рівнож є много причин чому правдивий Християнин глибоко інтересується приверненням цілого роду людського. Між многими причинами є слідуєчі:

Тому що привернення чоловіка до життя цілковито оправдує добре ім'я Єгови; тому що привернення є частю Божого пляну для спасення; тому що Слово Боже доказує правдивість своєї науки; і тому що ця наука є знарядом для потішення людства, що є повинністю і привилеєю розказувати людям про се.

Припоручення

Припоручення Християнина є ясно зазначені в Слові Божім. Між іншими читаємо, що йому припоручено „сціляти сокрушених серцем ... потішати сумуючих." (Ісаї 61:1-3) Господь рівнож приказав нести потішаючу вість Жидам, через Сион, котрий складається з посвячених Йому. (Ісаїя 40:1,9) І знову є написано, що ноги Його, що значить Христос і останні члени, тішуться благословенним привилеєм, несучи вість спасення як Жидам так і поганам. — Ісаїя 52:7,8.

Дальше реституція є одна з головних наук Біблії. Вона була через довгий час захована від зрозуміння навіть дослідників Біблії. Ся велика правда тепер є відкрита для всіх, що люблять Бога; і вона будучи частю Божого пляну, є вимірена для потіхи навіть Християнам, тому що вони через ню пізнають Божу любов і Його ціль благословити людей. „Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпінне на утішення з писання мали надію." — Римлян 15:4.

Павло був Жидовин. Він стався Християнином і був апостолом виключно для поган. Він показав велике заінтересованне в приверненню народу Ізраїльського. Пишучи до Християн в Римі, Павло під натхненням св. духа сказав: „Чи вже відопхнув Бог людей своїх? Нехай не буде!" (Римлян 11:1); Очевидно, що Павло мав на думці слова Давида, котрий сказав: „Ох, колиб то прийшло спасенне Ізраїлеві від Сиона! Коли поверне Господь народ свій з неволі, зрадіє Яков, і звеселиться Ізраїль." (Пс. 14:7) Сион є Божя організація, котра складається з помазанників. Се пророцтво вказує на час, коли Бог дасть спасенне Жидам, але аж коли збудує Сион. Отже правдою є, що Ізраїльтяни не були відкинені на все, але прийде Богом назначений час для їх реституції. Павло показує, що з упадком Ізраїля від Божої ласки погани могли увійти в Божу ласку, а

знов привернення Жидів до Його ласки зазначити час привернення мертвих до життя:

"Колиж упадок їх багатство світу, і відпаданне їх багатство поган, скільки ж більше повнота їх? Вам бо, поганам, глаголю на скільки я апостол поганам: Службу мою прославляю, чи не завдам я зависти тілу моему, і не спасу котрих із них. Коли ж бо відкинення їх примирення світові, що ж (буде); приймте, коли не життя з мертвих?" — Римлян 11:12-15.

"Се писання мусить означувати, що реституція Ізраїля означає пробудження змертвих і дарування життя людям через процес реституції. Велике число так званих Християн є цілковито несвідомі, що Біблія вчить о реституції. Многі, що є в угоді з Єговою, не оцінюють вповні значіння її і їх привилею розказувати людям про ню. Отже такі не оказують особливого зацікавлення в реституції Жидів, яка принесе користь для Християнина. Знаючи що се буде так, Павло, промовляючи до Християн в сій справі, сказав: „Нехочу бо, щоб ви не відали тайни сієї, брати (щоб не були самі в собі мудрим), що осліплення від часті Ізраїлеві сталося, доки сповнення поган увійде. І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж писано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожже від Якова і се їм од мене завіт, коли зниму гріхи їх." — Римлян 11:25-27.

"У повнішнім тексті, Павло наводить пророцтво (Ісаї 59:20). Там він показує поганам, котрі сталися послідователями Христа, що задля невірності Жиди були відкинені і Бог дав свою ласку поганам. Тоді апостол додає: „так і сі тепер противились, щоб через ваше помилування і їх помилувано." (Римлян 11:31). Се значить, що Бог зглянувся на поган і вони задля Його ласки сталися Християнами, і що через нову угоду Жиди будуть знов помилувані і благословенні Богом, і що помазанники мають увести ту угоду в життя. Отже се є задача як і привилей Християнина інтересуватися реституцією Жидів. Перший крок помилування до них є несамолюбне несення вістки потіхи для Жидів і сим чином робити дальші приготування відносно них.

"Кров Ісуса Христа є „кров Нового завіту." (Маттея 26:28) Ся угода не була зроблена для користі Християнина, ані Християни не будуть могли отримати благословенство тої угоди. Вони не є насінням нової Угоди. Ся угода є для Жидів і поган і через ню отримають благословенства життя на землі. Духовенство різних віроісповідань учило, що невіруючі Жиди є виключені із тої угоди. В сім вони зблудили. Нова угода приведе невіруючих Жидів назад до віри і гармонії з Богом." Бо ми (Християни) не в силі самі від себе що ду-

мати, яко із себе; а сила наша від Бога, котрий дав нам силу бути слугами нового завіту, не букви; а духа; буква бо вбиває, а дух житворить." — 2 Коринтіян 3:5,6.

"Позаяк нова угода має бути зроблена з Ізраїлем, і тому що Християнин є зроблений слугою тої угоди, тому Християнин повинен займатися благословенствами, які принесе та угода як Жидам так і поганам. Се буде через інавгурацію єї нової угоди, що реституція буде дана Жидам. Певно, що „дух" тої угоди значить правдиве і несамолюбне інтересування в приверненню Жидів до Божої ласки і до їх відчини.

"Се й но дійсно помазані є „слугами нової Угоди", і на сих лежить відвічальність потішати Жидів. Час, у котрім потішаюча вість маєтись зачати давати Жидам, є зазначана словами Ісуса. Відповідаючи на питання відносно Його присутності і кінця світа, Ісус сказав: „І позаймані будуть (Жиди) у полон до всіх поган; і топтати муть погани Єрусалим, доки сповняться часи поган." (Луки 21:24) Слово „доки" в сім тексті зазначає виразно час, від котрого то часу Жиди поступенно будуть визволятися з під їх тягару і вертати назад до Божої ласки.

"Християнин головню інтересується часом кінця світа і присутністю Господа, тому що се зазначає час коли Бог посадить свого помазаного Царя на престолі. (Псалма 2:6) По сім мали бути зібрані до Господа всі правдиво посвячені, а відтак має наступити інавгурація нової угоди. Отже привернення Жидів є найбільше займаючою річю для розумного і вірного послідователя Ісуса Христа. Позаяк усі писання були дані на користь і науку Християнам, то й се мусить бути вельми важним, що є написано про Жидів. Вони були Божі люди, і те, що вони переходили, представляло більші річі в будуччині.

"Церемонії примирення Жиди обходили раз в рік на десятий день сегого місяця. Слово „примирення" є взятє з єврейського слова „кафар", що означає „накрити." Примирення було то розпорядження для привернення Жидів до миру з Богом. Гріхи того народу були символічно покриті пожертвованою кровю тельців і козлів, котрі представляли більшу жертву. Бог установив з Жидами уряд священства, котрі священники мали служити Богу. (2 Мойсея 28:1) Священники приносили жертви в день примирення. Уряд священників символічно показував на привернення Ізраїля до ласки Божої. Ціль жертви яку приносили священники була очистити гріхи і привести переступника назад до гармонії з Богом.

"Через таке ділання з Ізраїлем, Бог учив

лекції о реституції. Від часу до часу Жиди покидали Єгову і ставались непослушними Його приказам. Від часу до часу Бог вислав визволителя котрий привертав їм свободу в обіцяній землі. Коли Жиди, потерпівши кару, пізнавали свої злі дороги, тоді вони кликали до Бога і Він чув їх клич і привертав їх назад до ласки.

17 „Та возносив їм Господь суддів, і судді рятували їх із потали їх жаківників. Тільки ж бо вони й суддів своїх не слухали, а блудували з чужими богами, припадаючи перед ними. Хутко звернули вони з тієї дороги, що нею ходили батьки їх, слухаючи заповідей Господніх; не так чинили вони. Возносячи ж Господь їм суддів, був із суддями і рятував їх, покиль жив на світі суддя, з рук ворогів їх. Бо змилосерджувався Господь задля їх жалю на їх напасників і тіснителів.” — Сиддів 2:16-18.

18 „Протягом сімдесять років Жиди були в неволі Вавилонській. Бог чув їх крик в неволі і привернув їх до ласки і до їх родинного краю Палістини. Ся реституція вжита Господом служить яко тип котрий був прообразом на привернення Сиону, що є Божа організація. „Як вертав Господь невольників Сиона, були ми, наче в сні нам здавалось. Тоді були уста наші повні втіхи, а з губ наших пісні лунали. Тоді між народами казали. Велике діло сотворив Господь над нами!” (Псалма 126:1,2) Правдиві Християни, будучи членами Сиону, інтересуються як образом так і дійсною реституцією. Завважте як про се говорить пророк Господень.

19 „Як сповнються над тобою всі ті слова, благословення і прокляття, що я постановив перед тобою, і як до серця приймеш їх між всіма народами, куди вигнав тебе Господь, Бог твій, та й навернешся до Господа Бога твого, і слухати меш голосу його, стеменно так, як заповідаю тобі сьогодні, ти й сини твої, всім серцем твоїм і всією душею своєю: То Господь, Бог твій, поверне тебе з неволі, і змилосердиться над тобою; він знов позбирає тебе з зміж усіх народів, між котрими розсіяв тебе Господь, Бог твій. Коли б твої вигнанці були і на самому кінці неба, то і там позбиравби тебе Господь, Бог твій, і звідтам покличе тебе; і Господь Бог твій, приведе тебе в землю, що нею орудували батьки твої, і ти мати меш її, і стане він чинити добро тобі, і намножить тебе більш як батьків твоїх. І Господь Бог обріже серце твоє і серце дітей твоїх, щоб ти любив Господа, Бога всім серцем твоїм і всією душею твоєю, щоб остався при життю.” — 5 Мойсея 30:1-6.

20 „Між іншими в сім тексті Господь каже: „Господь, Бог твій приведе тебе в землю, що

нею орудували батьки твої.” Адам совершенний чоловік був отцем цілого роду людського, котрий посідав землю Еден. Отже Бог обіцяв, що Він приверне рід людський і зробить землю приємною для мешкання. Тоді люди будуть казати: „Ось та опустіла земля, наче сад Едемський.” — Езекиїла 36:35.

21 „Се сталося в 73 році по Христі, що Жиди були вигнані з Єрусалиму, з їх вітчизни через Римське військо. Безсумніву, що до сього випадку відносився Ісус Христос коли Він сказав, що „Єрусалим буде доптаний поганями, аж скінчуться часи поган.” (Луки 21:24) Бог через Мойсея предсказав про се вигнання, кажучи: „Коли ж і після сього не послухаєте мене та йти мете проти мене, так у палкому гніву йти му проти вас, і карати му вас усемою за гріхи ваші... І зроблю городи ваші пустками, і спустошу святощі ваші, і не прийму любих пахоців ваших. І спустошу країну вашу, так що й вороги ваші з жакнуть, що пробувають у ній. І самих вас розпущу проміж народами... А коли тоді впокориться необрізане серце їх, і вони спокутують беззаконня свої, то я спогадаю завіт мій з Яковом, і також завіт мій з Ізааком, і завіт мій з Авраамом спогадаю, і землю спогадаю... Не відкину їх від себе і не зогиджу собі так, щоб їх вигубити та зломати завіт мій з ними; я бо Господь, Бог їх. Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів їх з Єгипетської землі перед очима народів, щоб їх Богом Бути. Я Господь.” — 3 Мойсея 26:27-45.

22 При кінці довгої боротьби і розкинення Жидів, Бог зачав указувати свою ласку до них. Правдивий Християнин інтересується сповненням пророцтва, тому що воно має до чинення з присутністю Господа і установленням Його царства. Кінець Ізраїльського розкинення, про котре згадує Ісус, зазначає початок привернення Ізраїля. Се значить не лише збирання тих, що живуть між різними народами але більше чим се, се значить збудження мертвих назад до життя. „Тим же то вискажи пророцтво й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я поодчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе з гробів ваших, та й заведу вас у землю Ізраїлеву.” — Езекиїла 37:12.

Смоківниці

23 Бог велів своєму пророкові ужити смоківницю дерево і овоч його як символ Ізраїля. Християнин інтересується сим, тому що се є написано для його науки. „Усе ж се прикладами сталося їм, приписано на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов.” (1 Коринтян 10:11) Ось тут подаємо докази зі св. Письма, ко-

трі показують, що ці символи відносяться до Жидів.

²⁴Бог порушив Еремію пророкувати відносно вигнання і поневолення Жидів. Перед храмом Господнім було поставлено два кошики фіг на котрих Господь звернув увагу пророка. „І сказав мені Господь: Що ти бачиш, Еремие? Я відказав: Добрі смокви, дуже добрі, — й негодящі смокви, такі погані, що їсти неможна. Так говорить Господь, Бог Ізраїля: Такими добрими, як ці смокви добрі, признаю я полонян Юдеїв, що послав їх із сього займища в землю Халдейську. А про другі смокви, що їх годі їсти, бо вони негодящі, так говорить Господь: такими учиню Седекію, царя Юдейського, й його князів і останок осадників Єрусалимських, що позоставалися у краю, і тих, що живуть у Єгипті; і подам їх на муку й утиск по всіх царствах на землі; на поругу й приповідку; на сміховище й прокляття у всіх займищах, куди їх виганяю. Так говорить Господь Саваот: Се я наведу на них меча, голоднечу й помір, і зроблю їх такими, як та кисла смоква, така погана, що не можна й їсти.” — Еремія 24:3,5,8,9; 29:17.

²⁵Знову відносячися до Жидів, Бог через пророка писав: „Мій виноградник він спустошив, фіговину обломив, облупив її з кори й відкинув, — тільки галузки її біліють.” — Йойла 1:7.

²⁶Зараз по славнім вїзді Ісуса до Єрусалиму, і перед тим нім Він виповів велике пророцтво про кінець світа в присутності Його учеників, Він говорив про смоківницю символічно, відносячися до Ізраїльського народу. „І, побачивши одну смоківницю на дорозі, прийшов до неї, і нічого не знайшов на ній, тільки саме листя, і рече до неї: Щоб ніколи з тебе овочу не було довіку. І зараз усохла смоківниця.” — Маттея 21:19.

²⁷Майже в той самий час Ісус сказав до провідників Ізраїля. „Тим я глаголю вам: Що віднімесь ся од вас царство Боже, а дасться народові, що робити ме овощі його.” — Маттея 21:43.

²⁸Знову в іншому випадку Ісус відносячися до Жидівського народу сказав: „Смоківницю мав хтось у винограднику своїм насаджено; й прийшов овочу шукати на ній, та не знайшов. Рече ж до винаря: Ось три роки приходжу, шукаючи овочу на смоківниці сій, та й не знаходжу. Зрубай її: на що й землю займає? Він же озвавшись, каже йому: Господи, зостав її і на се літо, поки прокопаю круг неї та обложу гноем; чей зродить овощ; коли ж ні, тоді зрубаєш її. — Луки 13:6-9.

²⁹Переконавшись добре, що смоківниця і смокви представляють Жидівський нарід, зав-

важте далі слова Ісуса в відповідь на питання про Його присутність і кінець світа: „Від смоківниці ж навчіться приповісти: Коли вже вітте її стане м'яке й пустить листе, знайте, що близько літо: Так самож й ви: як оце вже побачите, відайте, що близько під дверима.” — Маттея 24:32,33.

³⁰Сим Ісус показав, що правдиві послідувачі Христа, з котрих буде складатися останок на землі при кінці світа і котрі будуть бачити ці речі, вони також будуть бачити установлення царства Божого в славі. „Істинно глаголю вам: Не перейде рід сей, як усе тее станеться.” (Маттея 24:34) А тоді для дальшого заохочення він сказав: „Як же зачне се діятись випростуйтесь і піднімайте голови ваші; бо наближилось викуплення ваше.” — Луки 21:28.

³¹Павло, Жидовин, апостол для поган, наводить пророцтво Еремії відносно Жидів і каже: „Ось йдуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий, не по завіту, що зробив я з отцями вашими, того дня, як узяв я їх за руку, щоб вивести їх із землі Єгипетської: бо вони не пробували в завіті моїм, і я занедбав їх, глаголе Господь. Тим же завіт, котрий зроблю дому Ізраїлеву по тих днях, глаголе Господь: Давши закони мої в думку їх, і на серцях їх напишу їх, і буду їм Бог, а вони будуть мені народ.” (Жидів 8:8-10) А тоді апостол каже: „І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж писано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожже від Якова. І се їм од мене завіт, коли зниму гріхи їх.” (Римлян 11:26,27) Відносячися до тої самої угоди, Еремія пророкував: „Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: Наперед уже, як завертати му полонян будуть говорити в землі Юдиній й по його містах такі слова: Благослови тебе, Господи пробут у справді-вості, горо свята!” — Еремії 31:23.

³²Вже самі услівя нової угоди доказують зібрання і привернення послужних з Ізраїля до їх землі і до Божої повної ласки. Підстава тої угоди вже не буде кров тельців і козлів, але кров возлюбленого Сина Божого, котру Він проляв щоб люди могли мати життя вічне. — Йоана 3:16.

Всі Народи

³³Не лише Жиди будуть привернені під новою угодою, але ся ласка буде дана всім родам і язикам. Божа незмінна обітниця є, „що в насінню твоїм благословляться всі народи.” Те насіння є Христос. (Галат 3:16,27-29) Се є знов інша причина чому останок з Християн тепер на землі має таке велике заінтересованне в реституції.

³⁴Що надія життя буде дана через реституцію, навіть таким облудним народам як Содом-

цям, і Самарійцям, то се можна доказати словами Божого пророка Езекиїла: „Та я спогадаю про мій завіт із тобою за часів молодощів твоїх, та й відновлю завіт віковичний з тобою.” (Езекиїла 16:60) Старша сестра Ізраїльтян була Самарія, а молодша сестра була Содом: „І сестри твої, Содом з дочками своїми, вернуться до свого першого стану, й Самарія й дочки її вернуться до свого першого стану, а вкінці йти та й дочки твої вернетесь до вашого першого стану.” — Езекиїла 16:55.

“Народи всіх язиків будуть шукати Господа, і довідавшись о Божій ласці до Жидів, будуть також шукати ласки з рук Господа для себе: „Так говорить Господь сил небесних: У ті часи буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог.” — Захарія 8:23.

“Що повернення Жидів до Божої ласки зазначить час коли Бог дасть нагоду на життя як живим так і мертвим, то се є показано через написані слідуєчі слова: „Коли бо відкинуте їх примирення світові, що ж (буде) прийняте, коли не життя з мертвих? Коли ж росчина свята, той й заміс; і коли корінь свят, то й вітте.” — Римлян 11:15,16.

“Отже реституція, є надія для всіх людей на вічне життя. За часу слави Ізраїльського народу їх поводження було далеко краще чим поганського народу. (Римлянам 3:1,2) Та задля впливу сатани який він уживав через духовенство тодішнього часу, Ізраїльський нарід камінував або переслідував Божих пророків. Коли прийшов найбільший зі всіх пророків Ісус Христос, тоді той самий знаряд диявола засудив його на найбільшу ганебну смерть через розп'яття. Всі ласки які Жиди мали до того часу вони втратили через то, що відкинули Ісуса як царя і розп'яли його. Отже погани були варта тільки благословенств, що й Жиди. Тому то й Ісус мусів розуміти се, коли він сказав до них: „Тільки ж глаголю вам: Одраднійше буде Тирові та Сидонові суднього дня, ніж вам.” (Маттея 11:22) Його слова виразно показують, що обставини в день суду будуть більше сприяючі для обох сих міст, і поган чим для Жидів. Докази маємо певні, що Бог приверне Жидів як і рівнож поган. Але треба пам'ятати, що Бог не дасть реституції і життя тому що люди варта сих благословенств, але тому що Він клявся своїм іменем і Словом.

Египет

“Египет в писанні представляє символічно сатанську організацію. Се головню відноситься до володіючої кляси, але і також до всіх людей, тому що вони є піддані тим володарям

і становлять часть того народу. В писанні слова „тоді” або „в той день” головню відносяться до часу, коли Бог посадить свого помазаного царя на престолі (Псалма 2:6), і до цілого періоду царювання Христа, коли життя через реституцію буде дане людям. Маючи се на увазі, слова пророка стають ясні, а іменню: „І відкриє себе Господь Египтові; й тоді впізнають Египтяне Господа, й приносять муть жертви й дари, й складати муть обітниці перед Господом і будуть їх додержувати: І хоч скарає коли Господь Египет, то скарає, але й оздоровить: вони навернуться до Господа, а він вислухає й улічить їх. І стане тоді широкий шлях між Египтом та Ассирією, й приходити ме Ассирій в Египет, а Египті в Ассирію, і Египті разом з Ассиріями служити муть Господеві. Тоді буде Ізраїль третім із Египтом і Ассирією й настане в землі благословенне а благословити ме її Господь сил ось так: Благословен нарід мій — Египті, та й діло рук моїх — Ассирійці, й держава моя — Ізраїль.” — Ісаї 19:21-25.

“Ассирійці більше представляють політичних володарів в силі, а Египет головню представляє торговельну і мілітарну власть. Пророк тут каже, що в часі реституції повстане дорога свята і народи будуть служити одні другим і будуть в гармонії одні з другими як із народом Ізраїльським, а Господь буде благословити їх.

“Моаб, Амон і Елям є символом сатанської організації, тому що ці люди були сліпі до правди і тому сатана панував над ними. Бог простягне своє милосерде до них яко ж бо написано: „Та колись я поверну Моаба з полону, говорить Господь. Досі суд на Моаба.” (Еремія 48:47) „Та навпослі я знов заверну полонян Амоніїв, говорить Господь Станеться ж в останні часи, що я попроваджу назад полонян Еламіїв, говорить Господь.” — Еремії 49:6,39.

“Католицька і протестанська церква старалась навернути людей усвіті до їх плянів спасення. Їм не вдалось се, тому що їх пляни є фальшиві і походять від сатани ворога. Всі народи землі були приведені під гноблячу силу сатани. Його агенти видумували різні пляни спасення, але всі вони були недостаточні і безвартісні. У своїм часі Бог обявить свою найбільшу силу і мудрість, і своє милосерде дасть людям через отворення для них дороги спасення через викуп і реституцію. Під силою нової угоди всі люди будуть мусіти прийти до зрозуміння правди, тому що кров Ісуса Христа була дана для спасення всіх людей. (1 Тим. 2:3-6) Коли вони прийдуть до пізнання правди тоді люди побачуть, що життя дане їм через

Ісуса Христа є ласка від Бога. (Римлян 5:18, 19; 6:23.) „Покажу беззаконним дороги твої, і грішники вернуться до тебе.“ (Псалма 51:13) Господь наверни світ у свій власний спосіб, і люди будуть учасниками Його благословенств.

“Тоді в той щасливий час Бог заговорить до людей, глаголючи: „Нехай безбожник путь свою покине, а беззаконник помисли свої, та нехай обернеться до Господа, а він помилує його, й до Бога нашого, бо він на ласку пребагатий.“ (Ісаї 55:7) „Глянеш і зрадієш; забеться й поширшає серце в тебе; бо все багатство морське попливе тобі в руки, власність народів прибуде до тебе.“ — Ісаї 60:5.

“Як Йов мав видіння великого Відкупителя, так і всі люди будуть мати нагоду побачити і зрозуміти Божу провізію для їх благословенств через Христа. Кров Ісуса Христа була пролята для користи всіх людей, і всі будуть мати нагоду скористати з сьої великої жертви. (Жидів 2:9) Се заключає як живих так і мертвих. Тоді „вернуться визволені Господом (зі смерті, слабостей і терпіння) з радісними піснями прийдуть на Сион.“ (Ісаїя 35:10) „Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господнє є царство, і він царює над народами.“ — Псалма 22:27,28.

Воскресення

“Наука про воскресення з мертвих є вповні доказана св. Письмом. Ся доктрина не є нічим лише доказом життя через реституцію під правлінням Христа, Відкупителя. Грецьке слово „анастасіс“ переложене на „воскресення“ знаходиться не лише в новім завіті, але також і в старім. Себтуагінта Версія Біблії була написана 300 років перед новим завітом. Всі Жиди що говорили по грецьки уживали слова „анастасіс“ відносно воскресення з мертвих. Доказ сього знаходимо в слідуючих текстах:

“Вооз сказав: Для того як купиш поле в Ноєми, ти купив і в Руті Моебитянки, жінки помершого, і повинен взяти її собі за жінку, щоб ім'я помершого в насліддя його збудити (анастасіс) а до того ще й беру собі за жінку Руту Моабетянку, Мохлонову жінку щоб зісталось (анастасіс) ім'я помершого за його насліддем, та щоб не зникло ім'я помершого з поміж його братів і з воріт його оселі; ви сього дня тому свідки!“ (Рута 4:5,10) „Мертві вже не оживуть; велитні вже не встануть (анастасіс). „Мертві твої оживуть (анастасіс), устануть мертві тіла.“ (Ісаї 26:14,19) „А ти (Даніїл) йди до свого кінця, і спочнеш, і встанеш, (анастасіс), щоб одержати твою частку при кінці днів.“ — (Даніїла 12:13) „У той час приверну (анасте-

сесі) я знов упавше царство Давидове, запроваджу полуклини в нього, поновлю (анастасіс) й одбуду його, як було за днів давних.“ — Амоса 9:11. *ПРОРОКІЇ В ВОСКРЕСЕННІ*

“Бог обіцяв землю Палестину Авраамові, Ісааку і Якові. Але вони неотримали ані стоння тої землі яко дарунок. Вони були змушені купувати все, що їм було треба. Сі люди тепер є мертві. Вони мусять воскреснути, щоб обітниця Бога могла сповнитися. І обітниця є, що вони повернуться назад до життя і будуть видимими князями по всій землі. „На місці батьків твоїх будуть сини твої зробиш їх князями по цілій землі.“ (Псалма 45:16) Се значить реституція отців Царя, Месії, котрі встануть яко діти Месії і отримають життя від Бога через нього. Після писання, то Месія походив від Ноя, Сема, Авраама, Ісаака, Якова і Давида; отже се доказує, що сі мужі доказали свою вірність у пробі і остались непорушними і сі мусять бути пробуджені зі смерті і привернені і статися дітьми Месії. Ісус заявив, що сі будуть представителями Його царства на землі. — Маттея 8:11,12.

“Писання запевняють, що Єрусалим буде головним городом на землі. Давно тому Бог вибрав то місто і положив на ньому своє ім'я. Коли Він приверне сих старозавітних мужів, що були вірні і лояльні Йому і приведе їх назад до їх обіцяної землі Палестини, то можна певно припускати, що Єрусалим станеться столицею земного правління. Вдоказ сього завважте слідуючі тексти:

“І вчинить Господь тебе головою, не хвостом, і будеш все йти вгору, ніколи вниз, коли будеш слухати заповідей Господа, Бога твого, що заповідаю вам сього дні, щоб додержував і сповняв їх.“ — 5 Мойсея 28:13.

“Оттак потішить Господь і Сиона, потішить всі розвалища його, й оберне пустиню його у рай, і степ його в сад Господень; радість й веселощі будуть в йому пробувати, похвала і пісні гомоніти.“ — Ісаїя 51:3.

“Ви ж будете веселитись і радуватись ізза того, що я творю, повіки; я бо обертаю Єрусалим у веселощі; а нарід його в радість. Та й я буду веселитись Єрусалимом і втішатись людом моїм; і не почувється вже там плачу, ні голосіння. Марно трудитися не будуть, і діти рожати на горе; будуть бо родом благословеним од Господа, а з ними й їх потомки.“ — Ісаїя 65:18,19,23.

“Так говорить Господь Саваот: Знов сидіти муть по майданах Єрусалимських діди й баби, кожне з костуром у руці задля довгого віку свого. І повно буде по городських майданах хлопчат і дівчат, що грати муть ся по улицах.“ Захарія 8:4,5.

Царська Лінія

⁵²Після Божої обітниці царство Месії може увійти в силу лише через привернення царської родини Давида. Певним є, що цар Давид був прообразом возлюбленого Сина Божого, котрий є правильний Цар землі. Коли Бог відобрав жезло від типічного царства від Давидового покоління, то він заявив, що з приходом того, що має власть вінець і жезло будуть привернені. (Езекиїла 21:24-27) Ся то подія мусіла бути в умах учеників Ісуса коли вони питали: „Господи, чи не під сей час поставиш Ти знов царство Ізраїльське?“ (Діян. ап. 1:6) Яко дальший доказ наводимо слідуєчі слова: „Ой горе! страшний той день, не було такого; не час для Якова, але йому прийде рятунок. Того бо часу, говорить Господь сил небесних, поламлю ярмо на шії його й порозриваю його, й не буде він уже чуженцям служити; ні служити муть вони Господеві, своєму Богові, та своєму цареві Давидові, що (з його роду) розбуджу ім.“ — Еремії 30:7-9.

⁵³Яко дальший доказ сього заключення завважте слідуєчі писання: „А ти башто стада, ти горбе дочко Сионової, до тебе прийде давня власть, вернеться царство до дочки Єрусалимської.“ — Михея 4:8.

⁵⁴Апостол Павло наводить осьму псалму, що є пророцтво про привирнення чоловіка. Він ясно показує, що се є пророцтво, тому що ми тепер бачимо, що всі річи на землі є під контролею правельного Царя земного. Після слів апостола, то та псалма відноситься до Ісуса, під котрого ноги Єгова поневолять усі річи.

⁵⁵Християни найбільше інтересуються повним установленням Божого справедливого царства, Царем котрого буде Христос. Бог обіцяв своєму возлюбленому Сину царство, а Ісус Христос з ласки Божої запросив послідувателів взяти участь в тім царстві. (Луки 22:28,29) Позаяк одно із многих діл в царстві буде учити людей о дорозі до життя і научати їх о правді, і провадити їх до цілковитої реституції, тому Християнин радується для сього привилею, що він може бачити Божий плян і Божу ціль для благословення всіх племен землі. — Псалма 126:2.

Його Імя

⁵⁶Через многі століття імя Бога Єгови було зневажане, понівечене між всіма народами землі. Досвідчення Йова чудово представляють методи, які уживав ворог яко свій знаряд для зневажання імени Бога, а тим щоби звернути людей від Єгови. Три так звані приятелі Йова уходили за устний знаряд ворога під іменем Божим, але справді їх серця далеко були від Нього. Так само нинішнє духовенство різних віроісповідань признаються яко устний знаряд

Божий, підчас коли їх серця є далеко від нього.

⁵⁷Нині духовенство є вивисшене через жорстокі і самолюбні торговельні інтереса. Духовенство йде рука в руку із иншими галузями диявольської організації. Великі торговельні інтереса, ділаючи через своїх агентів, Нашонал Бродкестінг Ко., тепер богохульно і нечесно, голосять, що Жидівська релігія і поганська є зілляті в одно, і що багатері поєднали разом рабинів, католицьких священників, і протистанське духовенство, так що всі є одна релігія і що всі можуть уживати їх знаряду (радія) для голошення їх науки по цілім краю, але з тим застереженням, що ніхто не має вчити науки, котра противилася поглядам других.

⁵⁸Сі, як і Йовові приятелі, кладуть перед людство плян спасення. Розуміється вони всі перечуть велику жертву викупу Ісуса і не згадують про ню ніч, тому що згадати про ню образилоб Жидів і еволюціністів. Всі відкинули царство Боже через Христа на землі, тому що се спротивилоб теперінші правлячі власти, включаючи і великий інтерес, котрий сотворив нинішню релігію. Вони всі перечуть велику правду, що люди отримають життя через воскресення і реституцію, тому що вони знають, що коли люди довідаються правди, то вони перестануть вірувати в їх фальшиву і Богазневажаючу науку о безсмертній душі, чистилищі і о вічних муках.

⁵⁹Той, великий блуд який тепер голоситься в імя Господа, тепер парадує під іменем Федерація Христових Церков в Америці. В сю то безбожну юнію збираються всі відступники і фальшиві учителі, і така організація виключає правду. Се є другий знаряд сатани ворога, котрий він уживає для засліплення людей відносно Божого пляну спасення. Але як сатані і його трьом представителям не вдалося відвернути Йова від Бога, так і тепер сей величезний ошуст, що оперує під іменем Федерація Церков, не зможе відвернути чесних людей від Бога. Се й не порушить правдивих послідувателів Христа до більшої служби Господу. Бог тепер каже: „Чекайте на мене, бо я замірив поторошити на прах сю несправедливу організацію сатани; а тоді я людям дам чисту правду, так що вони будуть могли кликати до мене.“ (Захарія 3:8,9) Сатана і його організація є засуджені на цілковитий упадок. Боже імя буде оправдане.

⁶⁰Коли сатанська організація, Єгипет, стала горда і гнобила людей, тоді Господь Бог пішов на Єгипет і знищив силу тої держави і визволив своїх людей. Є написано, що се Він зробив задля імені свого. Се приображувало Божий замір знищити тепер диявольську організацію, котра контролює всіма народами зем-

лі, і дати людям мир і добробут; і всім послужити вічне життя на землі. Се Він зробить за для свого імені, котре буде прославлене тепер. — Езекиїла 36:22-32.

“Вірні члени на землі, котрі зробили угоду з Єгови, мусять бути сталі у своїм цілковитім посвяченні Богу. Він тепер розказує їм бути свідками Йому і розказувати людям, що Він Бог і що Він замірив для добра людей установити справедливе правління. Се їх тепер привилей голосити про велике ім'я Єгови, щоб люди знали то ім'я і прославляли його. Він є велике жерело життя, і пізнати Його і Ісуса Христа значить жити вічно. Люди незадовго мусять прийти до пізнання великої правди, що „Блаженний нарід, котрого Бог є Єгова.”

ПИТАННЯ ДО СТУДІ

Поясни відношення Християнина до Єгови. Яку провістку Єгова зробив у своїм плані для Християнина? ¶ 1.

Опиши як релігійні системи відносяться до науки о реституції чоловіка до життя. Як задивляється на цю доктрину правдивий Християнин, і чому? ¶ 2-4.

Наведи писання котре показує припоруку Християнина. Чого він є слугою, і як? ¶ 5.

Як заважна є наука о реституції? ¶ 6.

Чому Павло інтересувався реституцією Ізраїля? Що він говорить відносно відкинення Богом Ізраїля, і чому він кладе велику вагу на привернення цього народу? ¶ 7,8.

Чому загальні Християни не інтересуються приверненням Жидів? ¶ 9.

Поясни як відкинення Жидів вийшло на користь поганам? ¶ 10.

Яка є ціль нової угоди? Поясни яке відношення має Християнин до нової угоди. ¶ 11-13.

Чому Християнин інтересується глибоко реституцією Жидів? ¶ 14.

Якого роду і яка ціль була в церемоніях примирення котрі обходили Жиди? Яку лекцію Бог учив о реституції через Його ділання з Жидами. ¶ 15-17.

Наведи пророцтво і образ, який представляв реституцію Сиону. ¶ 18-19.

Наведи пророцтва котрі указували на розкинення Ізраїля. Які маємо докази, що час розкинення Ізраїля скінчився? Чому ця справа так величезно займає і важна? ¶ 20-22.

Поясни символізм смоків і смоківниці. Як сей символ був ужитий в пророцтві щоб пояснити вигнання і поневолення Ізраїля? ¶ 23-28.

Як Ісус ужив сей символ щоб пояснити кінець віку і установлення царства Божого? ¶ 29,30.

Поясни як зібрання і привернення Ізраїля має зв'язок з установленням нової угоди? ¶ 31,32.

Кому иншому буде дана ласка, яку Бог окаже перше для послужних в Ізраїлі? ¶ 33-36.

Задля якої причини Бог дасть реституцію і життя чоловіку? На які підстави буде можливо отримати життя? ¶ 37.

Поясни Ісаї 19:21-25. ¶ 38-40.

Чому церковні системи не змогли повернути світ? Як люди будуть змушені пізнати найвищість Єгови? В який спосіб світ буде привернений? ¶ 41-43.

Покажи чи старий завіт учить про воскресення мертвих. ¶ 44,45.

Що є ясно показано в обітницях Авраамові: „Всю сю землю дам тобі”, і що Авраам ще не отримав обіцяної землі? Поясни Псалму 45:16. ¶ 46.

Яку важну позицію буде Єрусалим займати в царстві Божім? Наведи писання в доказ цього. ¶ 47-51.

Чому ученики Ісуса спитали: „Господи, чи під сей час привернеш знову царство Ізраїльське? ¶ 52.

Поясни Михея 4:3, і Павлове відношення до цього пророцтва (Жид. 2:8). Чому ці речі особливо займають Християнина? ¶ 53-55.

Покажи яку службу сповняли три „приятелі” Йова, і як вони були образом на нинішні системи відносно їх плану для спасення людей. ¶ 56-58.

Напідставі цього образу покажи чи інструмент сатани, Федерація Церков, буде могла відвернути чесних людей від Бога? ¶ 59.

Покажи яка була Божя ціль в знищенні сили Єгипту і в визволенні Ізраїльського народу. Сповнення образа принесло яку пробу на Божих правдивих свідків нинішнього часу? Як лише вони можуть остатись непорушними і отримати признання від Єгови? ¶ 60-61.

Правдива Церва і її Віття

ЩО становить правдиву церкву і її віття? Звичайна відповідь на се питання є, що правдива церква складається зі всіх різних віроісповідань, і що кожда секта є вітте правдивої церкви. Таку теорію навчають родичі своїх дітей, отже пізніше, в старшій віці, вони не розслідують чи ця теорія є правдива, а лише приймають її за доказаний факт.

Ісус сказав: „Я виноградина, ви вітте.” (Йоана 15:5) Ці слова Господа були уживані в доказ, що всі віроісповідання в Християнстві (котрих є около 160) є віттями правдивої церкви.

Але навіть скорий перегляд п'ятнадцятої глави Йоана переконує найбільшого недовірника, що Ісус не відносився до релігіїв коли Він вис-

казав сі слова, а лише до одиниць, котрі сталися Його послідувачами. Прочитаймо декотрі слова і завважмо, що Він не відноситься до релігій а до одиниць. У четвертій верші читаємо: „Яко ж вітка не може овош родити від себе, коли не пробувати ме на виноградині, так і ви, коли в мені не будете пробувати.” Спевністю, що сі слова не відносяться до релігій. В шестій верші також читаємо: „Коли чоловік не пробує в мені, буде викинутий геть, як вітка;” а в восьмій верші Ісус додав: „У сьому прославиться Отець мій, щоб овош багато давали ви, і були моїми учениками.”

Ісус говорив до людей, до Його учеників, коли Він говорив про виноградину і її віття. Він пояснював то близьке споріднення, яке існувало між ним а його послідувачами, і також що вони залежать від нього. Знову в іншій случаю Павло відносився до того самого близького споріднення і залежності, але тут він вже ужив до пояснення людського тіла і його голови. Він сказав: „Бог... дав Його яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло Його.” Обидві ці ілюстрації означають ту саму річ. Віття є одиниці, і вони залежать від виноградини щодо їх попертя і підтримання. Члени Його тіла є одиниці котрі отримують від готови їх інструкції і розпорядження.

Що секти не є віттем виноградини, отже не є віттями правдивої церкви, можна доказати фактом, що вони зачали існувати много століть по Христі. Католицька церква зачала існувати около пять сот літ по сім, як Ісус вповів сі слова, а лютеранська церква аж п'ятнадцять сот літ пізніше. По сім настала Епископальна, Пресвітеріанська, Методиська, Батистська, і інші.

Що ж тоді є правдива церква? Відповідь є, що се є організація людей котрі прийняли Ісуса Христа за свою голову і поступають після його інструкцій і керівництва. Вони також приймають Біблію яко Слово Боже, і її науку яко одиноке вірування. Пишучи про правдиву церкву, Павло каже: „Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх.” (Ефесян 4:4-6) Правдива церква має лише одну віру і лише одно хрещення, під час коли різні релігії мають около 160 вір, і також мають кільканайцять різних хрещенів.

Лише самий Господь знає хто є членом правдивої церкви, і той спис членів тримається в небі. Ісус самий сказав, що їх імя є написане в книзі життя агнця; і Павло говорить про „церкву первородних, на небесах написаних.” — до Жидів 12:23.

Причина, чому вони не є записані в книгах

на землі є та, що „світ не знає їх так як і Його не знав.” Жадний чоловік не може сказати хто є членом правдивої церкви; отже се булоб не намісці тримати спис їх імен на землі. Ісус зорганізував правдиву церкву. По своїм воскресенню зібрав тих, що виглядали Месії, і сказав їм, щоб вони затрималися в Єрусалимі аж поки не дасться їм сила з виш. П'ятьдесять день по воскресенню коли вони зібралися разом в одній комнаті, зійшов на них св. дух, і там був початок правдивої церкви. Від того часу є написано: „Господь же прибавляв спасенників у церкву що-дня.”

Всі обітниці і всі надії в Новім Завіті є виключно дані церкві. Яко доказ сього ми бачимо, що всі листи апостола Павла були написані до „церкви Божої”, „покликаних святих його”, „посвящених в Христі Ісусі” „вибраних” і. т. п., Ми бачимо, що коли Ісус молився до Отця то Він не молився за світ, а тільки за святих. Про се читаємо в Йоана 17:6-9. „Обявив я імя твоє людям, що дав еси мені з світа... Я про сих молю, а не про світ.”

Ісус обіцяв ученикам, що если вони будуть вірні, то вони встануть у першій воскресенню. Він сказав їм, що если вони побідять світ, будуть сидіти з ним на престолі Його, і будуть жити і царювати тисяч років. (Одкриття 20:6) Через дев'янацять сот літ сю клясу Бог покликавав, навчав і випробовував. Коли ся робота скінчиться, тоді вони перші будуть пробуджені з мертвих. Павло так сказав: „Мертві в Христі встануть найперше.” — 1 Солунян 4:16.

В першій воскресенню ся церква первородних і написаних на небесах буде зібрана разом в царстві, яко божественні і безсмертні істоти, подібні до їх Господа. (Жидів 12:23) Йоан також відноситься до тої самої злученої церкви з її Господом і Головою, і каже: „Ось Агнец стоїть на горі Сион, а з ним сто сорок чотири тисяч, котрих імя Отця Його написано на чолі їх.” (Одкриття 14:1) Лише сі 144,000 є правдива церква; а ми бачимо, що різні релігії мають сотки мільонів членів. Многі з них, що сподіються йти по смерті до неба, будуть дуже розчаровані, і тому Ісус сказав: „Не кождий, що каже до мене Господи, Господи, увійде в царство небесне, але той, що чинить волю Отця мого, що на небі.” Лише вірні побідники будуть там: лише ті, що йшли слідами Ісуса. До сих Ісус сказав: „Не лякайся мале стадо: бо вподобалось Отцеві вашому дати вам царство.”

Робота правдивої церкви є представляти Бога, бути Його свідками, Його амбасадорами, і голосити Його правду; возвіщати про чесноти Того, котрий викликав нас із темряви у

динне своє світло; обороняти ім'я Єгови і Біблію проти обчернення ворогів. За їх ревність і лояльність у виконанні своєї роботи Ісус сказав, що вони будуть переслідувані, гонені і обчернені; але Він дав їм найбільше потішачі слова і обітницю: „Блаженні ви, коли вас безчестити муть, та гонити муть, та казати муть на вас усяке лихе слово не поправді ради мене. Радуйтеся... бо велика ваша нагорода на небі.”

Коли церква буде вибрана і прославлена разом в царстві, тоді вона буде тим великим наслідком Авраама, що буде благословити всі народи землі. Тоді вони будуть мати привилей співпрацювати з Ісусом у великій роботі воскресення з мертвих і дати людям, мир, щастя, свободу, і вічне життя тут на землі, і будуть царювати аж поки Божа воля буде виконана на землі як і на небі.

Після науки Біблії, то правдива церква не має віттів, і така думка робить замішання. Правдива церква є одна церква із 144,000 членів. Се є намісці говорити про одиницю яко член церкви, але не є намісці називати членів віттем правдивої церкви. Наш Господь ужив виноградини і її вітте яко ілюстрацію, що членам церкви треба бути в близькій злучі з Господом, тому що ці члени без Його помочи увялиб і умерлиб.

За часів апостолів правдива церква не мала ані синагогів ані церковних будинків. Християни сходилися по приватних домах і студіювали Слово Боже. Пишучи до церкви в Римі, Павло каже: „Витайте Прискалу та Аквиду... також церкву, що є в їх домі.” (Римлян 16:3-5) Ті самі слова знаходимо в 1 Коринтян 16:19, і також у другім верші в листі до Филимона Павло вітає церкву в домі Филимона. Всі ці зібрання називалися церкви, а коли вони зібралися разом, тоді вони становили одну церкву. Але нині колиб зібралися усі релігії, то се не булаб одна церква, а багато сект.

В наших часах читаємо багато про злуку церков. За днів апостола не треба було злучувати церков, бо тоді церква не була розлучена. Тоді не було одної церкви основаної на Лютрові, а другої на Веслові, а ще іншої на Кальвіні, на Ноксі, Кембелові, і на Мілірові. Тоді була одна правдива церква основана на Ісусі Христі.

Одного разу Ісус питав своїх учеників: „Закого ви мене маєте? Петро відказав: „Ти еси Христос, Син Бога живого.” Тоді Ісус сказав до Петра: „На сій скалі збудую церкву мою, і врата пекольні не переможуть її.” (Маттея 16:16-18) Яку скалу Ісус мав на увазі, коли висказав ці слова? Відповідь є, ту велику основну правду висказану Петром, а іменно: що Ісус є Христом. Ніхто не може бути членом правдивої церкви хіба що він признає, що Ісус був Месією, котрого предсказали пророки. Ся правда є та скала на котрій правдива церква збудована.

Ніхто не може бути членом правдивої церкви і бути приятелем світа. Апостол Яків так пише: „Хіба не знаєте, що любов світа сього — вражда проти Бога? Оцеж, хто хоче бути приятелем світу той стається ворогом Бога.” (Якова 4:4) Причина сього є, що правдива церква голосить євангелію Ісуса Христа, і ся наука як раз противиться інтересам світа. Господь припоручив церкві бути свідком Йому у світі, і ся вість, котру церква голосить є нагана світу; отже світ відперає її і переслідує її за се.

Правдива церква йде слідами Ісуса в сій роботі в проголошуванні євангелії о царстві. Вона голосить євангелію без різниці чи люди хотять слухати її чи ні. Ся вість є вість потіхи, надії і благословенства. Се є вість о визволенні з гріха, слабостей і смерті і з під сили Сатани. Чинячи се, церква йде слідами Ісуса і апостолів і йде від дому до дому і розказує людям про той щасливий час, який незадовго настане для всіх людей на землі. В Діянню апостолів 5:42 читаємо: „Не переставали вони і в церкві і по домах навчати й благбівствувати Ісуса Христа.” І знову в Діян. ап. 20:20 читаємо, що вони наувчали публично і від дому до дому.

Отже бачимо, що не лише вість правдивої церкви є відмінна від різних церков, але і спосіб голошення правди є також відмінний. Ся відмінна вість, сей відмінний спосіб голошення її, і ревність і енергія показана в голошенні сеї вістки, приносить наругу і погорду від світа; але Господь через своїх апостолів каже про них, що вони є „люди вибрані і ревнителі добрих діл.”

Поворот Чоловіка з Ворожої Землі

ЖАДНЕ місце не є так дороге, як родинне. Однак на поклик Божий патріярх Авраам покинув свій родинний край і пішов в чужі сто-

рони де з бігом часу помер. Підчас його побуту в Канаан землі, в чужій стороні, він ніколи не мав бажання вертати назад до свого

родинного краю, хочай і нераз мав нагоду. Чому? Тому що се була ворожа земля бо була в руках ворога. Апостол Павло каже, що Авраам бажав лучшего краю, т.е. небесного. (до Жидів 11:15) Се не значить, що Авраам хотів покинути землю і йти до неба. Авраам не мав обітниць, ані бажання, ані надії йти до неба, і нема нігде записано, щоб він коли будь там дістався. Бог обіцяв йому дати не небо а землю котру ми називаємо Палестина. (1 Мойсея 12:7; 13:14-17; 15:7,18-21) Та Авраам умер і не наслідив її. (Діян. ап. 7:5) Ісус сказав так про Авраама: „Авраам хотів бачити мій день, і він бачив його, і зрадив.”

Авраам не бачив неба, але яко пророк Божий (1 Мойсея 20:7), він бачив день царства Божого, коли ся земля станеться новою і коли „нове небо”, Ісус Христос і церква, будуть новими небесними управителями і будуть царювати над людьми і воля Божа буде виконана на землі як і в небі. Отже Авраам бажав лучшего краю, небесного, т. е. щоб ся земля висвободилася з під контролю великого ворога і з під контролю грішних і несовершених людських царів, а щоб вона пішла під контроль Христа, небесного Царя, котрий представляє великого Бога в небі, Єгови. Авраам відчував, що він жив у ворожій країні, а коли умре, він ще дальше пішов у ту ворожу землю, з відки він мусить вернутись колись, щоб Божі обітници дані Авраамові могли сповнитися і він міг отримати Палестину.

Нинішні патріоти можуть тішитися, що вони живуть у родинній країні, серед давно знайомих приятелів, і під земним урядом, котрий представляє їх; однак помимо того, вони і всі люди, без винятку, через більше чим шість тисяч років тужили і вмирали „у ворожій землі.” В серці вони також як і Авраам глядять за лучшею землею: не за небом, але за справедливим правительством для землі і за кращими обставинами до життя. Нині люди бажують сього „лучшого краю” більше чим коли вперед. Щоби представити образ їх нинішнього нещасного положення, Бог Єгова, котрий знає почин і кінець свого плану визволення, виставив живу драму на землі. Головні ролі в сій драмі грали Ізраїльтяни. Написано бо: „Усе ж се прикладами сталося їм написано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов.” (1 Коринтян 10:11) Через вісімнадцять сот і сорок п'ять літ Єгова указував свою ласку Ізраїльтянам і вживав їх яко тип або пророчі образки для інструкції правдивих Християн і всіх покірних людей, котрі живуть при кінці Християнської доби. — Амоса 3:2.

Около вісімнадцять сот літ нім Ісус прийшов на землю Ізраїльтяни, під провідом Єгови, бу-

ли взяті до Єгипту і там замешкували. Ся історія є добре змальована словами в Псалмі 105:23-38: „Прийшов Ізраїль до Єгипту, і Яков осівся в землі Хама і розмножив дуже Бог людей своїх, і зробив їх сильнішими над їх гнобителями. Допустив же серце ненавидіти нарід Його, видумувати напасті проти слуг його: Пислав він Мойсея слугу свого, і Арона, що вибрав собі його. Вони творили між ними знамена його і чудеса в землі Хамовій. ... І повбивав всякий перворід в країні їх, первенців всієї сили їх. Випровадив їх з сріблом то золотом, і не було недужих між поколіннями їх. Зрадив Єгипет, як вони вийшли; бо обняв їх страх перед ними.”

Через визволення Жидів з Єгипту, Господь Бог показав як він виведе всіх людей з землі ворожої. Фараон, котрий так гнобив Божий старинний нарід, представляв великого ворога людства, котрий є також великим противником Божим, його ім'я є Сатана, що означає ворог або противник. Колись і він був в ласці і був сином Божим і називався Люцифер (світлий) і був сторожем справ Адама і Еви. (Езекіїла 28:13-15) Але Люцифер піддався самолюбній волі, стався ворогом Божим, зрадив Богом поручене йому довіря, і звів Адама і Еву і привів їх під свою сатанську контролю. Отже коли Адам і Ева, засуджені на смерть яко грішники, були вигнані з раю, тоді вони пішли у ворожу землю: не що Люцифер (теперішній сатана) посідав землю, але тому що Бог в той час не відобрав від нього влади бути невидимим сторожем над чоловіком. З бігом часу Апостол Павло каже, що сатана стався „богом сього світа” і протягом того періоду він ошукував і гнобив рід людський. Той самий апостол називає сей період часу: „Лукавий світ.” (2 Коринтян 4:3,4; Галат 1:4) Отже, як бачимо, весь рід людський від часу Адама знаходиться у ворожій землі.

Що за мізерний світ се був! Невидимий володар диявол не дбав о добро чоловіка; самолюбний, захланний, несправедливі людські уряди; недостатки, впоті чола праця, нещастя, гноблення, смуток, слабости, хвороби, гріх, і на решті та неминуха конечність стрінити того „останнього ворога” СМЕРТЬ! Той чужо земний край стався цвентаром для всіх наших предків; і нині рід людський стогне під тяжким ярмом, так як Жиди стогнали під ярмом жорстоких панів Фараона. Сі, що виглядають помочи від Бога, кличуть: „Як довго, О Господи?” „Вже не довго” відповідає Слово Єгови; бо ми вже дожили до кінця того сатанського пановання і його злого світа.

Пророцтво Ісуса яке є зазначене в Маттея 24, і котре розпочало виповнятися щодо букви від

1914 року, доказує се. Визволення з із цього великого символічного Єгипту вже наблизилося! Так як пасхальний агнець був заколений в Єгипті і його кров стала ознакою визволення Ізраїльтян з Єгипту, так дев'ятнадцять сот літ тому назад Ісус Христос jako „Агнец Божий” видав себе на смерть і його пролята кров стала ціною визволення від гріха і смерті. Божий свідок сказав, що Ісус умер, щоб „смертю знищити того, що має державу смерті, то є диявола.” (Жидів 2:14; Йоана 1:29,36) Не лише Ісус умер, але Єгова, Його Отець, підняв Його зі смерті, щоб Він був великим пророком таким, як Мойсей, і щоб Він вивів рід людський з „ворожої землі” на землю совершенного життя, яким рід людський буде тішитися на землі у царстві Божім.

Тоді великому Фараонові над Фараонами, сатані, буде відобрана сила і він буде зв'язаний на тисяч років підчас царства Христового (Одкриття 20:1-3), і тоді відкуплений рід людський буде вертати назад до раю, до „землі медом і молоком текучою”, тут на нашій матері землі. І так під контролею Приятеля і Царя, Ісуса Христа, ця земля стане красним краєм і домом для чоловіка; бо чоловік є з землі і Бог не сотворив землі на дармо, але сотворив її для чоловіка. — Ісаї 45:12,18.

Так як давно Ізраїльтяни, так мільйони людей тепер живущих вимащують з духового Єгипту, с. т. з цього світа, котрого сатана є „князем” (Одкриття 11:8; Йоана 12:31) і підуть в обіцяний край до раю, котрий буде повернений на землі, і не будуть потребувати йти до гробу. Бог також обіцяв, що всі мертві будуть визволені з ворожої землі: „Та я вибавлю їх від потали гробу, відкуплю їх від смерті. Де жало твоє смерте? а ти гробе де твоя перемога? жаю за цього в мене не буде.” (Осії 13:14) Отже ми знаємо, що конечно потрібне визволення певно прийде. Навіть мертві немовлята вернуться назад до життя до своїх родичів і перерване родинне життя назад буде злучене. Сі маленькі діти не знаходяться з Ісусом, так як многі люди думають, але вони є у ворожій землі, в стані смерті. Вони також були вику-

плені з гробу життям, котре Ісус положив за кожного чоловіка, жінку і дитину.

Многі століття тому назад пророк Еремія пророкував про їх повернення. Рахеля, возлюблена жінка Якова, умерла коло Ефрати, в Бетлеємі (1 Мойсея 35:16-19) близько Рами, отже пророк уживає се ім'я і каже: „Чути голосіння аж у Рамі, нарікання й ридання; Рахиль плаче по своїх дітях і не хоче розважитись, бо їх уже нема. Отже так говорить Господь: Перестань плакати-голосити, й нехай очі твої не проливають сльоз, є бо плата за труд твій, говорить Господь: вернуться вони з землі ворожої. Є ще надія на твою будучину, говорить Господь: діти твої вернуться додому в границі свої.” — Еремія 31:15-17.

Євангелист Маттей каже нам, що коли цар Ірод повбивав діти в Бетлеємі, то тоді сповнилися слова сказані через пророка Еремію про ридання за побитими дітьми. Але до тепер еще не сповнилися слова, котрі пророк сказав про повернення дітей з ворожої землі, і що вони вернуться додому в границі свої і до їх сумуючих родичів. Ся часть пророцтва цілковито сповниться підчас тисяч років царювання Христа. Про Ісуса Христа є написано: „Мусить бо він царювати, аж положить усіх ворогів своїх під ноги свої. Останний ворог зруйнується смертю.” (1 Корин. 15:25,26) Авраам також повернеся з смертної землі і наслідить Палистину, котру Бог обіцяв йому. Піднатхненням духа, пророк Ісаїя сказав: „Земля викіне померших.” — Ісаїя 26:19; Даниїла 12:1,2; Йоана 5:25,28,29.

Лише непоправні і бунтівники вернуться назад до пороку, але тоді вже на вічне знищення. (2 Солунян 1:9) Решта викуплених людей будуть вилічені великим Лікарем зі всіх гріхів і зі всякої прокази і несовершенства, як зі слабостей і від умирання, і цілковито стануть вільні від смерті. Ось так „останний ворог” смерті дістане удар, і тоді скажуть: „О смерте де твое жоло? О гробе де твоя перемога? жоло ж смерті гріх... але Богу ж дяка; що дав нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа.” — 1 Коринт. 15:55-57.

Питання і Відповіді.

ПИТАННЯ: Чи можливо жити християнським життям і приподобатись Богу, і рівночасно не належати до жадної теперішньої церкви?

ВІДПОВІДЬ: З найбільшим натиском відповідаємо, так. Чоловік може бути правдивим Християнином і не належати до жадних із теперішніх сект або віроісповідань. Ісус заснував одну правдиву церкву в день п'ятидеся-

тниць. Ісус є голова церкви, і імена членів своєї церкви є записані в небесах, в книзі життя Агнця. Нам сказано, що лише Господь знає котрі є Його. Більше чим п'ять сот літ по сім, як Ісус установив свою церкву, повстала католицька церква. Около тисячу років пізніше, повстала Лютеранська церква; пару років пізніше, Англіканська церква. Пізніше повстали Присве-

тириани, Баптисти, Методисти і інші, і аж тепер маємо 160 різних віроісповідань, і жадна із них не є правдива церква. Слово „церква”, як се його вживають нині, відноситься або до будинку або до людей котрі тримаються певних вірувань. В Біблії „церква” відноситься до маленьких громад дослідників Біблії, котрі збираються по домах студіювати Біблію. Апостол Павло, пишучи до церкви в Римі, сказав: „Витайте Прискаду та Аквилу, помічників моїх у Христі Ісусі . . . Та і всі церкви поган і домашню їх церкву.” (Римлян 16:3-5) В цих словах апостола нема думки про сектирианізм, або про релігійні системи. Слово церква є перекладене з грецького слова еклезія, що значить „викликані”, і відноситься лише до тих, що були викликані зі світа, з їх політик, з його прояви і гіпокрицтва. Єсли би хтось мав приставати до одної із цих сект, щоб йому статися Християнином, тоді ані Ісус ані апостоли не були Християнами; бо вони не були членами жадної секти які існували за їх часів.

ПИТАННЯ: Єсли чоловік каже, що він голосить євангелію, то чому він має говорити про справи світа сього, а потім називати се євангелією? Чи була вже оголошена євангелія між усіма народами?

ВІДПОВІДЬ: Після оголошень в часописях і після написей на церковних таблицях, то духовенство взагалі вже не пояснює Біблії, а говорить на різні світові теми, як про прогибії, розоруження, про великі „характерні” люди, про герої світової історії, а найновіші їх теми є про еволюцію. Єсли вони отвиряють свої проповіді яким текстом, то се лише для форми. Очевидно, що серед таких обставин люди не можуть чути євангелії в церквах; і сі проповідники, хотий носять на собі священничі ризи, не проповідують євангелії, тому що слово „євангелія” значить радісна новина; не радісна новина зі світа, а радісна новина царства Божого у котрім будуть поладжені усякі людські проблеми і клопоти. Про Ісуса є написано: „Проходив Він городи й села, проповідуючи й благовісткуючи царство Боже.” (Луки 8:1) Біблія предсказує чому такі обставини будуть існувати між релігійними проповідниками і учителями в нашій часі.” В 2 Тимотея 3:1-5 і 4:3,4, читаємо: „Се ж відай, що в послідні дні настануть времена люті. Будуть бо люди самолюбні . . . що більше люблять розкоші чим Бога, мають образ благочестя, сили ж його відпуралися. Буде бо час, що здорової науки не послухають, а по своїх похотях виберуть собі учителів, ласкані од них слухом, і від правди слух відвернуть, а до байок прихиляться.” Розуміється, що найперше за се є винуватий сатана. Тепер власне пора голосити новину царства Божого. В Маттея 24:3-14 є записане Ісусове пророцтво про кінець віка у котрім зла організація сатани володіла надземлею. Ісус сказав, що по війні, по пошестях, по голоднечі, по землетрусах і по інших нещастях котрі то ознаки, як всі знаємо, зачали сповнитися в 1914 році, „проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець.” Зараз по

закінченню світової війни, а головню від 1922 року, Міжнародне Товариство Дослідників Біблії зачало голосити царство в свідокство для всіх народів. Се Товариство кожної неділі старається виконати сю заповідь Господа і голосить євангелію через радіостанції. Дослідники Біблії видають літературу в більше чим 36 мовах і розносять її по цілім світі, як рівнож заслали повідомлення всім правительством Християнства як і поганським краям, що прийшов кінець світа і що царювання невидимого Христа зачалось від 1914 року. Ся робота голошення царства Божого, котре то царство зачалось в 1914 році і котре знищить сатанську світову силу, скінчилося скоро, єслиби всі, що признають себе за Християнів, приложили свої руки до сеї роботи. Але відійности, нема ані одної церкви або релігійної секти, котраб не противилась Міжнародному Товариству Дослідників Біблії в його змаганнях сповнити Ісусову заповідь в голошенню про царство Боже. Однак ся добра робота постунає вперед під провідіннем Божим, і лише Він знає коли вже буде досить проголошена для народів. Тоді прийде цілковитий кінець для сатанської злої організації.

ПИТАННЯ: Чому Бог не сотворив Адама і Еви морально досить сильними, щоб вони могли відперти спокусу в городі Еден? Єслиж він сотворив їх досить сильними, тоді я питаю, чому вони не хотіли відперти спокуси?

ВІДПОВІДЬ: В 1 Тим. 2:14 апостол Павло говорить про спокусу і каже: „Адама не зведено: жінка ж, як зведено її, була в переступі.” Адам і Ева, будучи діла рук Божих, були совершенні як в здібностях, в силі так і в членах їх тіла. У 5 Мойсея 32:4 читаємо: „(Божі) діла звершенні.” Ева не відперла спокуси, тому що вона була ошукана. А подруге, вона дозволила самолюбству і гордості увійти і контролювати її серце. Вуж ошукав її сям, що показав їй, що той заказаний овоч не був шкідливий; отже в 1 Мойсея 3:5 читаємо: „І бачила жінка, що добре дерево наїду.” Се виробило в ній апетит, або, як апостол Йоан називає, „хотіння тіла.” Писання також каже, що то дерево було принадне очима дивитись.” Трете, писання каже, що „вбачила жінка, що добре дерево . . . надило тим, щоб усе знати.” Ева відчула, що її бракувало мудрости і що вона повинна мати її, а вуж знову робив натиск, що то дерево зробить її мудрою як боги; отже вона відчувала потребу того заказаного дерева. Сям Ева була порушена, як каже Йоан, до „гордоців життя.” Ева знала, що їсти той овоч не можна було, бо ж сама сказала се вужеві. Однак коли якусь справу представити навіть у зводничий спосіб, то всеж таки вірність і любов повинні вибрати послушенство до Божих приказів. „Се бо любов Божя, щоб ми хоронили заповіді Божі.” (1 Йоана 5:3) Отже єслиби Ева з вдячності до Божої доброти за його минулі добротинности була поводитилась любовно, то вона булаб відперла спокусу до самолюбства і булаб затримала свою віру в Бога і булаб сповнила його заповіді. Для тої-самої причини і Адам не відпер спокуси. Він знав Божу заповідь і не був ошуканий; отже його

спокуса не була виглядом оwoчу, а в виглядом його жє-ни, і на сих самих трох точках. Він бачив, що Ева була відповідною товаришкою для нього; що вона була совершенною красавицею, отже „принадна для очей” і замість чекати на Бога, щоб Він справедливо направив поступок Еви, то він з зарозумілости попередив Бога і кинув свою долю з Евою, радше чим загубити її в смерті. Адам упав не тому, що він був сотворений несо-вершений або що він був злого успособлення, а тому що він позволив самолюбству увійти в його серце і виграти з відтам любов до Бога. Що Адам міг був відперти спокусу, то прочитай собі єв. Маттея 4:1-10, і побачиш, що Ісус був як раз так спокушений, як Адам, а іменно: щодо „бажання тіла, хотіння очей і гордо-щів життя.” Ісус відпер сатану, і будучи совершенним чоловіком, рівний Адамові і Еві, доказав, що совершенний Адам міг був відперти спокусу диявола і виграти. Для правдивих послідователів Ісуса є написано: „Не любите ж світа, ані того, що в світі... все бо світі — хотінне тіла хотінне очей і гордощі життя—не з Отця а зо світа.” (1 Йоана 2:15,16) Вірні християни пошукують світ так як і Ісус побідив (Йоана 16:33; 1 Йоана 5:4), через відперте бажання тіла, бажання очей і гордощей життя. Если вони, будучи несовершенними можуть побідити світ, то сиевностю, що совершенний Адам і Ева могли також побідити. Если Адам не був морально сильний побідити, тоді можемо сподіватися, що Бог, знаючи се, міг був охоронити Адама від надто великої спокуси і міг був снасти своє сотворінне від гріха. Але в 1 Коринтян 10:13 читаємо: „Вірен же Бог, котрий не допустить, щоб ви були спокушені більш ніж що здолієте (знести).” Бог не загородив Адама від спокусів, тому що Він знав, що совершенний чоловік міг знести. Отже мусимо тут заключити, що Адам задушив свою найвисшу любов до Бога, а позволив любові до себе і до своєї жінки вибрати шлях його життя.

ПИТАННЯ: Я є фаховий кулачник, (боксер) і дуже часто виграю в грі. Я часто дивуюсь чи я поповняю гріх перед Богом коли вдарю чоловіка до несприємности. Прошу дайте мені пораду, защо наперед дякую вам.

ВІДПОВІДЬ: В Божих очах усі люди є грішники. Корінь усякого гріха є самолюбство. Самолюбство до-проваджує людей поводитися з своїм ближнім жорстоко, несправедливо, і неласкаво; воно заставляє чоловіка шкодити гнобити, переслідувати і вбивати другого. Самолюбство є протиставленне любови, і походить від диявола. „Бог є любов. Біблія учить про любов навіть до такого степеня, що треба любити ворогів своїх, благословити тих, що переслідують, і молитися за тих, що на нас зле говорять.

Час і люди ошукують, чернять, гонять, гноблять і вбивають задля своїх особистих користей, щоб зробити собі життя, імя, або славу перед світом.

Коли чоловік або жінка користує в який будь спосіб коштом або зі шкодою для другого, то він є самолюб-ний.

Визискачі, що витягають користь із других, є лукаві, жорстокі, отже самолюбні, і є під впливом сатани, котрий є осередком самолюбства. Грачі, котрі ошукують других, є жорстокі і злобні без різниці чи вони грають на біржі чи при столі. Мілітаристи і духовні отці, що затирають других на війну, є також злобні, жорстокі і несправедливі, і для того самолюбні. Духовенство чи інші релігійні провідники, що переслідують других за їх релігійні погляди, або арештують за се що другий вірить, є рівнож безчесні, злобні, несправедливі і жор-стокі, отже самолюбні і поводять ся після духа сатани.

Фаховий кулачник, котрий ушкоджує ближнього не подобається Богу. Нинішні гри менше більше є всі жорстокі, і затверджують серця глядачів в строгості. Величезну ціну беруть за се, що покажуть жорстокість а часто проляття крови, а маса глядачів часто удобрує се, коли ударений чоловік паде безпамяти. Наслідки сього є, що співучастники як і глядачі тверднуть до принципу справедливости, любови, симпатії і милосердя.

Але фаховий кулачник (боксер) не є гірший в очах Божих чим визискачі, грачі, мілітаристи, переслідуюче духовенство, або ті що ошукують, брешуть, і чернять свого ближнього. Всі вони грішники, і один є так за злий як і другий.

Сю грішну клясу Бог запрошує досліджувати Слово своє, де знаходиться наука о прикрасних і люблящих принципах. Коли студент раз зрозуміє ці засади, тоді він починає любити Того, що був автором сих принци-пів. Бог нікого особливо не осуджує хто робить ті злі діла, аж поки він не прийде до пізнання засад справе-дливости. Від того часу починається його відвічальність, і если він дальше чинить беззаконня, тоді він назива-ється добровільним грішником і умре другою смертю, від котрої нема вже надії на воскресенне. Велика біль-шість йде самолюбною дорогою, тому що другі люди йдуть нею, або тому що вона популярна або тому що вона принесе їм багатство, славу або популярність. Вони не знають, як за велике зло Бог уважає самолюб-ство. В Діян. ап. 17:30,31 апостол каже: „Не вва-жаючи на часи незнання, Бог тепер велить усім людям каятися; бо призначив день у котрім судити ме все-ленну правдою.”

Сей день є тисяч років довгий, і протягом того часу кождий чоловік пізнає принцип справедливости Божої і буде змушений перестати робити шкоду своєму ближ-ньому. Він мусить полюбити Бога над усе, а ближньо-го як самий себе.

ПИТАННЯ: Чи книжки так звані Апокрифічні були написані під впливом св. духа?

ВІДПОВІДЬ: Ні; ці книжки є лише історичні. Між сими книжками а книжками Біблії є різниця. Про правдиві книжки в Біблії згадується в різних місцях Біблії і в многих случаях є згадані Господом і апосто-лами. Дальше, в апокрифічних книжках не знаходить-ся жадна потрібна інформація для Християнина, під час коли в правдивій Біблії знаходяться.